

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 74

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 aprilie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
17. — Lege privind regimul armelor de foc și al munițiilor.....	1-9	146.— Hotărâre privind aprobarea unor amendamente la Acordul de împrumut (împrumutul de ajustare a sectorului financiar și al întreprinderilor — FESAL) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, în valoare de 280 milioane dolari S.U.A., semnat la Washington la 19 ianuarie 1996	13-16
51. — Decret pentru promulgarea Legii privind regimul armelor de foc și al munițiilor.....	9		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 110 din 8 noiembrie 1995	10-11		
Decizia nr. 20 din 27 februarie 1996.....	11-12	Rectificare.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind regimul armelor de foc și al munițiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Deținerea, portul și folosirea armelor de foc și munițiilor, uzul de armă și operațiunile cu arme și muniții sunt supuse regimului prevăzut în prezenta lege.

Art. 2. — Producerea, exportul, importul și comercializarea armelor și munițiilor militare constituie monopol de stat și sunt supuse dispozițiilor legale stabilite în acest scop.

În sensul prezentei legi, prin *monopol de stat privind exportul, importul și comercializarea armelor și munițiilor militare* se înțelege dreptul de a efectua aceste operațiuni numai de către agenții economici autorizați în acest sens

de către Ministerul Finanțelor, cu avizul Ministerului Apărării Naționale sau, după caz, al Ministerului de Interne.

Art. 3. — Prin *arme de foc*, în sensul prezentei legi, se înțelege acele arme a căror funcționare determină aruncarea unuia sau mai multor proiectile, substanțe aprinse sau luminoase ori împrăștierea de gaze nocive, iritante sau de neutralizare. Principiul de funcționare are la bază forța de expansiune a gazelor provenite din detonarea unei capse ori prin explozia unei încărcături.

În sensul alin. 1, armele de foc sunt:

a) armele militare, confecționate pentru dotarea forțelor armate, folosite în acțiuni de neutralizare sau nimicire a

personalului și tehnicii de luptă ale inamicului, precum și orice alte instrumente, piese sau dispozitive destinate a imobiliza, a răni, a ucide ori a distruge, dacă prezintă caracteristicile unei arme militare;

b) armele de tir, cu glonț sau cu alice, special fabricate sau confecționate pentru practicarea tirului sportiv, omologate sau recunoscute ca atare de către Federația Română de Tir;

c) armele de vânătoare cu glonț, cu alice sau mixte, destinate practicării vânătorii;

d) armele confecționate special pentru a împrăștia gaze nocive, iritante sau de neutralizare;

e) armele ascunse, astfel fabricate sau confecționate încât existența lor să nu fie vizibilă ori bănuită;

f) armele de panoplie, făcute inofensive, dacă, prin valoarea lor istorică, științifică sau care constituie daruri, recompense ori amintiri, sunt destinate a fi păstrate în instituții de cultură și artă, asociații cultural-artistice și sportive sau în panoplii personale. În această categorie se includ și acele arme de foc, în stare de funcționare, care constituie rarități sau prezintă valoare istorică, documentară, științifică ori artistică deosebită, recunoscute ca atare de instituții de specialitate;

g) armele de recuzită, făcute inofensive, destinate a fi folosite în activitatea — artistică sau de producție cinematografică — a teatrelor, circurilor, studiourilor de film ori a altor asemenea instituții cultural-artistice.

Sunt considerate arme de foc și ansamblurile, subansamblurile și dispozitivele care se pot constitui și pot funcționa ca arme de foc.

Art. 4. — Prin *muniții*, în sensul prezentei legi, se înțelege: cartușele, proiectilele și încărcăturile de orice fel, care pot fi întrebuințate la armele prevăzute la art. 3.

Art. 5. — Ministerul de Interne exercită controlul, în conformitate cu Regulamentul armelor de foc și al munițiilor, asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, precum și asupra modului cum se efectuează operațiunile cu arme și muniții.

Art. 6. — Pentru asigurarea securității armelor și munițiilor pe care le dețin, titularii de permise sau de autorizații sunt obligați să îndeplinească măsurile prevăzute în Regulamentul armelor de foc și al munițiilor, adoptat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — Titularii de permise de armă sau de autorizații sunt obligați să anunțe cel mai apropiat organ de poliție, de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore din momentul în care au luat cunoștință despre pierderea sau furtul armelor proprii ori armelor primite spre reparare.

Art. 8. — Orice persoană care găsește arme sau muniții este obligată să anunțe, de îndată, cel mai apropiat organ de poliție.

Art. 9. — Se exceptează de la dispozițiile prezentei legi, în afara celor referitoare la uzul de armă, organele, unitățile, formațiunile și instituțiile militare, precum și unitățile sau secțiile agenților economici care execută comenzi de arme de foc și muniții pentru acestea.

Ministerele și alte autorități ale administrației publice centrale, care au în subordine unitățile, organele, formațiunile și instituțiile militare, precum și unitățile sau secțiile agenților economici prevăzuți la alin. 1 vor emite norme proprii de reglementare în acest domeniu, aprobate de ministrii sau de conducătorii acestor unități.

CAPITOLUL II

Deținerea, portul și folosirea armelor de foc și munițiilor

Secțiunea I

Condițiile în care persoanele fizice pot deține și, după caz, pot purta și folosi arme de foc și muniții

Art. 10. — Deținerea și, după caz, portul și folosirea armelor și munițiilor, de către persoane fizice, sunt permise numai cu autorizația organelor competente ale Ministerului de Interne în a căror rază teritorială își are domiciliul cel în cauză.

Organele competente ale Ministerului de Interne pot autoriza persoanele fizice să dețină, să poarte și să folosească arme și muniții, în condițiile prezentei legi, ținând evidența acestora.

Organele competente ale Ministerului de Interne stabilesc numărul armelor ce pot fi deținute și pot autoriza deținerea și folosirea de către aceeași persoană a cel mult câte două arme de același calibru, precum și cantitatea de muniție corespunzătoare acestora.

Art. 11. — Cetățenii români pot fi autorizați să dețină și, după caz, să poarte și să folosească arme de tir, arme de vânătoare, arme de împrăștiere a gazelor nocive, iritante sau de neutralizare și arme de panoplie, iar dintre armele militare, numai pistol sau revolver, precum și muniția corespunzătoare.

Străinii cu domiciliul sau cu reședința în România pot fi autorizați să dețină și, după caz, să poarte și să folosească arme de tir, arme de vânătoare, arme de împrăștiere a gazelor nocive, iritante ori de neutralizare sau arme de panoplie și muniția corespunzătoare.

Străinii veniți în România pentru a participa la concursuri oficiale de tir sau pentru a practica vânătoarea, în condiții legale, pot deține, purta și folosi arme de tir sau arme de vânătoare, după caz, și muniția corespunzătoare, numai dacă acestea au fost înscrise de organele de control pentru trecerea frontierei de stat române în pașapoartele sau în actele valabile cu care au intrat în România, ori dacă au procurat legal armele sau munițiile de la cluburile, asociațiile sau celelalte persoane juridice autorizate să desfășoare asemenea activități.

Art. 12. — Deținerea, portul și folosirea armelor militare și munițiilor corespunzătoare de către persoanele fizice străine, pe teritoriul României, sunt interzise.

Însoțitorii delegațiilor străine la nivelul șefilor de stat ori de guvern, precum și militarii care fac vizite oficiale în România pot deține, purta și folosi arme militare și muniția corespunzătoare, în timpul șederii lor în țară, cu avizul organelor competente.

Art. 13. — Membrii personalului misiunilor diplomatice, ai oficiilor consulare și ai reprezentanțelor organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România sunt scutiți, pe bază de reciprocitate, de obligația de a obține autorizarea pentru a deține arme de foc și muniții.

Introducerea și scoaterea din țară a armelor de foc de către aceste categorii de persoane sunt permise cu avizul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 14. — Autorizarea prevăzută la art. 11 se acordă pentru:

a) armă militară, pistol sau revolver, persoanelor care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității publice, dacă pentru pază sau autoapărare este necesar să dețină și să poarte o asemenea armă;

b) arme de tir, antrenorilor și sportivilor de categoria I, care sunt membri ai asociațiilor sau cluburilor sportive cu secții de tir afiliate la Federația Română de Tir, în cadrul

căroră aceștia activează, pentru a le folosi în activitatea de pregătire și în competiții, în condițiile prevăzute de lege, precum și vânătorilor autorizați, corespunzător reglementărilor proprii în vigoare;

c) arme de vânătoare, membrilor asociațiilor de vânători sportivi legal constituite;

d) arme pentru împrăștierea de gaze nocive, iritante sau de neutralizare, persoanelor căroră, pentru pază sau autoapărare, le este necesară deținerea unor asemenea arme;

e) arme de panoplie, persoanelor care doresc să dețină astfel de arme în calitate de colecționari.

Persoanele prevăzute la lit. a), după încetarea îndeplinirii funcției ce implică exercițiul autorității publice, pot solicita prelungirea autorizației de la organele competente ale Ministerului de Interne.

Art. 15. — Nu pot fi autorizați să dețină, să poarte și să folosească arme și muniții:

a) minorii;

b) bolnavii psihic, precum și cei care, datorită altor afecțiuni de care suferă, stabilite de Ministerul Sănătății, ar putea pune în primejdie propria lor viață ori a altora, atunci când ar deține sau ar folosi arme și muniții;

c) cei care, datorită antecedentelor penale sau conform dovezilor existente la organele competente, prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța statului sau pentru viața și integritatea corporală a persoanelor.

Art. 16. — Persoanele fizice care doresc să dețină și, după caz, să poarte și să folosească arme și muniții și care îndeplinesc condițiile legale pentru a fi autorizate depun cerere în acest scop la inspectoratul de poliție al județului sau la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, în a căror rază teritorială își au domiciliul.

Cererea se rezolvă în cel mult 45 de zile de la înregistrare, termen înăuntrul căruia se va comunica petiționarului, în scris, modul de soluționare.

Modul de rezolvare a cererii de autorizare este supus controlului judecătoresc potrivit Legii contenciosului administrativ și poate fi atacat în termen de cel mult 15 zile de la comunicare.

Art. 17. — Persoanei autorizate să dețină și, după caz, să poarte și să folosească arme și muniții i se eliberează „Permis de armă”.

În permisul de armă se înscriu, de către organul emitent, armele și munițiile pe care titularul a fost autorizat să le dețină, precum și scopul în care le poate folosi.

Art. 18. — Permisul de armă conferă titularului dreptul de a deține și, după caz, de a purta și folosi armele și munițiile corespunzătoare înscrise în acesta, precum și pe cele împrumutate, în condițiile legii.

Art. 19. — Armele și munițiile deținute de persoanele fizice nu pot fi folosite decât în scopul pentru care s-a dat autorizarea.

Armele de tir se folosesc numai în poligoane special amenajate pentru acest tip de arme.

Armele de panoplie nu pot fi purtate, iar pentru ele nu pot fi deținute muniții în stare de folosință. Armele de recuzită pot fi folosite de unitățile prevăzute la art. 3 alin. 2 lit. g) numai în locurile unde acestea organizează activități cultural-artistice.

Art. 20. — În localurile organelor sau instituțiilor de stat pot purta arme și muniții numai persoanele cu atribuții de menținere a ordinii și liniștii publice, cele dotate cu arme pentru a executa paza în aceste localuri, însoțitorii care gărdează persoanele oficiale ori care asigură protecția unor personalități române sau străine, precum și alte cadre militare aflate în aceste locuri pentru îndeplinirea misiunilor ordonate, cu aprobarea forurilor competente.

În localuri publice, de desfacere a mărfurilor, săli de așteptare, mijloace de transport în comun, gări, aerogări, târguri, piețe, drumuri publice și în alte locuri aglomerate, armele de tir și de vânătoare se poartă numai introduse în toc și neîncărcate cu muniție.

Art. 21. — La adunările publice pot purta arme și muniții numai organele de poliție, de jandarmerie, ale Serviciului de Protecție și Pază și de poliție militară, însărcinate cu menținerea ordinii și liniștii publice, precum și alți militari aflați în aceste locuri pentru îndeplinirea misiunilor ordonate.

Art. 22. — Permisele de armă se vizează o dată la 3 ani de către organul competent, în perioada stabilită de către Inspectoratul General al Poliției.

Titularii permiselor sunt obligați să se prezinte la viză, la data și locul stabilite, cu armele înscrise în permis și cu celelalte documente solicitate.

Art. 23. — Titularul de permis de armă sau al autorizației de comunicare pe baza căreia urmează să-și cumpere armă este obligat să anunțe organul competent al Ministerului de Interne din raza teritorială în care își schimbă domiciliul în termen de 5 zile de la producerea acestei schimbări.

Art. 24. — Titularul de permis de armă sau al autorizației de comunicare pe baza căreia urmează să cumpere armă este obligat să solicite organului emitent eliberarea unui nou document de armă, în termen de 10 zile de la data când s-a ivit unul dintre următoarele motive:

a) în caz de schimbare a numelui titularului;

b) documentul s-a deteriorat ori a fost distrus;

c) documentul a fost pierdut ori a fost sustras;

d) au fost folosite în întregime spațiile din permisul de armă destinate vizelor și mențiunilor.

Art. 25. — Autorizarea se anulează și permisul de armă se retrage când titularul:

a) renunță să mai dețină arma sau armele înscrise în permis;

b) după obținerea permisului, se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 lit. b) sau c);

c) a fost condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni la care pedeapsa închisorii este mai mare de 3 ani;

d) a fost condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru infracțiuni la săvârșirea căroră s-a folosit de armă ori pentru săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile la regimul armelor de foc și al munițiilor;

e) nu mai are calitatea prevăzută la art. 14 lit. a)–d), care a condiționat eliberarea permisului;

f) se află în situația prevăzută la art. 45 alin. 4;

g) pleacă definitiv din țară;

h) nu se prezintă, fără motive întemeiate, la viza permisului de armă în perioada stabilită de către organele competente ale Ministerului de Interne;

i) a decedat sau a fost declarat dispărut prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

j) a săvârșit una sau mai multe contravenții pentru care legea prevede anularea autorizării și retragerea permisului de armă.

În cazurile prevăzute la alin. 1 lit. e) și f) nu se retrage permisul de armă, dacă în el sunt înscrise și alte arme în afara aceleia pe care titularul nu o mai poate deține. În asemenea situații, precum și atunci când titularii vând sau donează unele dintre armele pe care le dețin, se anulează din permis numai mențiunile referitoare la aceste arme.

Art. 26. — Anularea autorizării și retragerea permisului de armă se fac de către organul competent al Ministerului de Interne în a cărui rază teritorială își are domiciliul titularul.

Înștiințarea de retragere a permisului de armă, în cazurile prevăzute la art. 25 alin. 1 lit. b)–h), se comunică titularului, iar în situațiile prevăzute la art. 15 lit. b) și la art. 25 lit. i), reprezentantului său legal.

Persoanele fizice cărora li s-a anulat autorizarea și li s-a retras permisul de armă pot ataca în instanță decizia pe calea contenciosului administrativ.

Art. 27. — Atunci când titularul permisului de armă se află în curs de urmărire penală sau de judecată, permisul de armă împreună cu armele și munițiile aparținând învinutului sau inculpatului sunt ridicate de către organele judiciare și predate unității de poliție competente care le păstrează până la soluționarea definitivă a cauzei, inclusiv până la executarea pedepsei privative de libertate, timp în care autorizarea de a deține și, după caz, de a purta și folosi arme și muniții se suspendă.

În caz de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a urmăririi penale, de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare pentru infracțiuni la pedeapsa închisorii de până la 3 ani, organele de poliție restituie celor în cauză permisul de armă, armele și munițiile ridicate, dacă nu există alte motive care să impună anularea autorizației de a deține și, după caz, de a purta și folosi arme și muniții.

Art. 28. — În situația anulării autorizării și retragerii permisului de armă, titularul sau reprezentantul său legal este obligat ca, în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință, să doneze sau să depună spre vânzare, la unitatea specializată, armele și munițiile, cu excepția acelor care, potrivit legii, sunt supuse confiscării și se ridică de către organele de poliție.

În cazul în care titularul a decedat ori a fost declarat dispărut, urmașii săi sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la deces sau, după caz, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, să depună la organele de poliție armele, munițiile și permisul de armă ale defunctului sau dispărutului.

Armele și munițiile prevăzute la alin. 2, cu excepția celor care urmează a fi casate sau confiscate, în situația în care urmașii nu solicită autorizarea de a le deține, se depun de către organele de poliție la unitățile specializate, pentru a fi vândute la prețurile stabilite de urmașii defunctului sau ai dispărutului. Sumele rezultate din vânzare se înmânează celor în drept să le primească, de către unitatea prin care s-a făcut vânzarea.

Dacă defunctul sau dispărutul are urmași minori, care doresc să dețină armele ce au aparținut persoanei pe care o moștenesc, acestea vor putea fi păstrate în custodie, până la împlinirea vârstei de 18 ani a unuia dintre urmași, la asociația de vânători sportivi al cărei membru a fost defunctul sau dispărutul ori la o altă asociație de vânători sportivi legal constituită.

În termen de 10 zile de la încetarea funcției care a justificat autorizarea deținerii, portului și folosirii armei pentru pază sau apărare personală, cel în cauză este obligat să depună arma și muniția spre vânzare la unitățile specializate ori să le doneze sau, după caz, să le restituie organului de la care le-a primit în dotare.

Art. 29. — Armele și munițiile care, în termenele prevăzute la art. 28, nu au fost vândute, donate, depuse la organele de poliție ori spre vânzare la unitățile specializate

sau, după caz, nu au fost restituite organului de la care au fost primite în dotare, se consideră ca fiind deținute fără drept.

Secțiunea a II-a

Condițiile în care persoanele juridice pot deține și folosi arme de foc și muniții

Art. 30. — Persoanele juridice române, inclusiv cele al căror obiect de activitate îl constituie prestarea de servicii în domeniul protecției și pazei, pot fi autorizate să dețină arme de foc și muniția corespunzătoare, pentru înarmarea paznicilor proprii și a altor angajați care mânuiesc bunuri sau alte valori, dacă aceasta se justifică pentru asigurarea pazei sediilor, imobilelor sau obiectivelor ce le aparțin sau cărora le asigură protecție, precum și a transportului de valori importante.

Persoanele juridice străine nu pot fi autorizate să dețină arme militare și muniții corespunzătoare acestora.

Art. 31. — Regia Autonomă a Pădurilor „Romsilva” și subunitățile aparținând acesteia, precum și asociațiile de vânători sportivi legal constituite pot procura și deține, cu orice titlu, arme militare și muniții pentru paza fondului forestier sau a fondurilor de vânatoare, cu avizul Ministerului de Interne.

Organele de control ale Regiei Autonome a Pădurilor „Romsilva” și subunitățile aparținând acesteia pot deține și folosi în exercitarea atribuțiilor de serviciu și pistol.

Art. 32. — Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, unitățile din subordinea sa, Regia Autonomă a Pădurilor „Romsilva” și subunitățile acesteia, precum și asociațiile de vânători sportivi legal constituite au dreptul să dețină și arme de vânatoare pentru a înarma personalul propriu însărcinat cu ocrotirea, recoltarea planificată și combaterea animalelor dăunătoare vânatului pe fondurile de vânatoare pe care le gospodăresc.

Art. 33. — Unitățile piscicole din subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației, stabilite de acesta împreună cu Ministerul de Interne și Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, au dreptul să dețină și arme de vânatoare cu alice, pentru înarmarea personalului propriu însărcinat cu îndepărtarea păsărilor dăunătoare.

În situația prevăzută la alin. 1, armele de vânatoare nu pot fi folosite decât cu cartușe oarbe — fără alice sau glonț.

Art. 34. — Federația Română de Tir, asociațiile și cluburile sportive care au secții afiliate pot deține și folosi arme de tir și muniția corespunzătoare. Numărul armelor, felul lor și cantitatea de muniție necesară efectuării antrenamentelor și participării la concursuri sportive se stabilesc pentru fiecare unitate prin norme elaborate de Federația Română de Tir.

Armele de tir deținute de Federația Română de Tir, asociațiile și cluburile sportive care au secții afiliate se păstrează în spațiile menționate în autorizația de deținere și pot fi folosite numai în locurile unde sunt organizate antrenamente ori concursuri de tir aprobate de Ministerul Tineretului și Sportului.

Antrenorii și instructorii de tir sunt obligați să țină evidența la zi a armelor și a consumului de muniție, pe fiecare trăgător, în registre stabilite de Federația Română de Tir și vizate de organele de poliție competente, o dată cu eliberarea autorizațiilor de deținere.

Art. 35. — Amplasarea, construirea și omologarea poli-goanelor de tir și a celor destinate pregătirii deținătorilor legali de arme de vânatoare se fac pe baza normelor stabilite de Federația Română de Tir, cu autorizarea organelor de poliție competente.

Art. 36. — Instituțiile de cultură și artă, asociațiile culturale-artistice și sportive pot deține arme de panoplie.

Centrele de producție cinematografică, circurile, teatrele și alte asemenea instituții de cultură și artă pot deține și folosi arme de recuzită pentru activitățile artistice pe care le desfășoară.

Art. 37. — În vederea autorizării pentru deținerea și folosirea de arme și muniții, precum și pentru construirea și amenajarea de poligoane, persoanele juridice prevăzute la art. 30 – 36 vor depune cerere la inspectoratul de poliție al județului sau la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, în a căror rază teritorială își au sediul sau unde urmează să fie deținute și folosite armele ori, după caz, construite sau amenajate poligoanele.

Organele de poliție eliberează, vizează o dată la 2 ani, preschimbă ori retrag autorizațiile de deținere și de folosire a armelor și munițiilor.

Art. 38. — Autorizația de deținere și de folosire a armelor și munițiilor se preschimbă în următoarele situații:

- a) în cazul schimbării denumirii persoanelor juridice;
- b) când autorizația s-a deteriorat sau s-a distrus;
- c) când au fost folosite în întregime spațiile din autorizație destinate vizei sau mențiunilor;
- d) când autorizația a fost pierdută sau sustrasă.

Pentru eliberarea unei noi autorizații, persoana juridică este obligată să depună cerere la organul de poliție competent, în termen de 10 zile de la data când s-a ivit unul dintre motivele prevăzute la alin. 1.

Art. 39. — Autorizațiile eliberate se retrag în următoarele cazuri:

- a) titularul încetează activitatea care a determinat autorizarea;
- b) titularul încalcă în mod grav sau repetat dispozițiile legale privind regimul armelor și al munițiilor sau nu ia, de îndată, măsuri pentru înlăturarea încălcărilor constatate. În aceste cazuri, persoana juridică în cauză este obligată să înceteze imediat să mai dețină ori să folosească arme și muniții.

În cazurile prevăzute la alin. 1, armele și munițiile, cu excepția celor militare, vor fi înstrăinate persoanelor fizice sau juridice autorizate să le dețină ori, după caz, vor fi predate organelor de poliție în vederea casării. Armele militare se restituie organelor de poliție de la care le-au primit, în condițiile legii.

Art. 40. — Persoanele juridice autorizate să dețină și să folosească arme și muniții sunt obligate:

- a) să înainteze autorizația pentru viză, în perioada și la datele stabilite, la organul de poliție prevăzut la art. 37;
- b) să anunțe schimbarea sediului cu cel puțin 10 zile înainte de producerea acestei schimbări, la organul de poliție în a cărui rază teritorială este situat noul sediu, pentru efectuarea mențiunilor corespunzătoare în autorizație;
- c) să anunțe, în scris, imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore din momentul când a luat cunoștință despre pierderea, furtul ori distrugerea autorizației de a deține arme și muniții, la organul de poliție care a eliberat autorizația, solicitând eliberarea unui nou document;
- d) să comunice, în scris, în termen de 10 zile, organului de poliție competent, despre încetarea activității care a determinat eliberarea autorizației pentru deținerea de arme și muniții. La adresa de comunicare se anexează autorizația care urmează a fi retrasă;

e) să prezinte, în termen de 10 zile, la organul de poliție competent, actele care dovedesc dobândirea sau înstrăinarea de arme, pentru a se face mențiunile corespunzătoare în autorizație.

Art. 41. — Persoanele juridice care au obținut autorizații pentru deținerea de arme și muniții nu le pot încredința decât personalului propriu de pază care are avizul dat, în acest scop, de către inspectoratul de poliție al județului sau de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București.

Poliția emite avize numai dacă persoanele în cauză nu se află în vreuna dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 12 alin. 1 și la art. 15 și au serviciul militar satisfăcut ori au urmat un curs de pregătire pentru mânărea armei, autorizat de poliție.

Obligația prevăzută la alin. 1 revine persoanelor juridice și în cazul personalului propriu care urmează să gestioneze, să mânăiască ori să transporte arme și muniții.

Art. 42. — Armele deținute de persoanele juridice, în timpul cât nu se află asupra personalului aflat în misiune, se păstrează numai în locurile menționate în autorizația de deținere.

Art. 43. — Angajații persoanelor juridice, care au avizul organelor de poliție, pot deține, purta și folosi armele și munițiile cu care sunt dotați, numai în timpul și în scopul îndeplinirii atribuțiilor ce le revin, pe baza ordinului de serviciu.

Persoanele juridice sunt obligate să elibereze ordin de serviciu angajaților proprii, care au avizul organelor de poliție, pe care îi dotează cu arme și muniții.

Secțiunea a III-a

Deținerea, portul și folosirea armelor de foc și munițiilor de către militari

Art. 44. — Militarii pot deține, purta și folosi armele și munițiile cu care sunt dotați de către unitățile din care fac parte, în condițiile prezentei legi, precum și ale regulamentelor militare, instrucțiunilor și ale ordinelor date în baza acestora.

Cadrele militare active au dreptul să poarte pistolul din dotare și ca armament destinat pentru pază și autoapărare, fără a fi necesară eliberarea unui permis de armă de către organele de poliție.

Art. 45. — În afara armelor din dotare, cadrele militare active pot deține, purta și folosi armele militare primite ca recompensă sau în dar, în condițiile prezentei legi.

Pe baza ordinului, organele de poliție eliberează militariilor prevăzuți la alin. 1 permise de armă.

La trecerea în rezervă sau direct în retragere, persoanele prevăzute la alin. 1, dacă doresc să rămână în posesia armelor respective, în stare de funcționare sau ca arme de panoplie, trebuie să solicite prelungirea autorizării de la organul de poliție competent.

În situația în care nu solicită prelungirea autorizării pentru deținerea, portul și folosirea armelor prevăzute la alin. 1, militarii în cauză sunt obligați să le predea, de îndată, unităților militare de la care le-au primit sau inspectoratului de poliție al județului sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în a căror rază teritorială își au domiciliul.

CAPITOLUL III

Uzul de armă

Art. 46. — Prin *uz de armă*, în sensul prezentei legi, se înțelege executarea tragerii cu arma de foc asupra persoanelor sau bunurilor.

Art. 47. — Persoanele care sunt dotate cu arme de foc pot face uz de armă, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau a misiunilor militare, în următoarele situații:

a) împotriva acelor care atacă militarii aflați în serviciul de gardă, pază, escortă, protecție, menținerea și restabilirea ordinii de drept, precum și împotriva celor care, prin actul săvârșit, prin surprindere, pun în pericol obiectivul păzit;

b) împotriva acelor care atacă persoanele învestite cu exercițiul autorității publice sau cărora, potrivit legii, li se asigură protecție;

c) împotriva persoanelor care încearcă să pătrundă ori să iasă în mod ilegal în sau din unitățile, subunitățile militare ori din perimetrele sau zonele păzite — vizibil delimitate — stabilite prin consemn;

d) pentru imobilizarea infractorilor care, după săvârșirea unor infracțiuni, încearcă să fugă;

e) împotriva oricărui mijloc de transport folosit de persoanele prevăzute la lit. b) și c), precum și împotriva conducătorilor acestora care refuză să oprească la semnalele regulamentare ale organelor abilitate, existând indicii temeinice că au săvârșit o infracțiune ori că este iminentă săvârșirea unei infracțiuni;

f) pentru imobilizarea sau reținerea persoanelor cu privire la care sunt probe ori indicii temeinice că au săvârșit o infracțiune și care ripostează ori încearcă să riposteze cu arma ori cu alte obiecte care pot pune în pericol viața ori integritatea corporală a persoanei;

g) pentru a împiedica fuga de sub escortă sau evadarea celor aflați în stare legală de deținere;

h) împotriva grupurilor de persoane sau persoanelor izolate care încearcă să pătrundă fără drept în sediile sau în perimetrele autorităților și instituțiilor publice;

i) împotriva celor care atacă sau împiedică militarii să execute misiuni de luptă;

j) în executarea intervenției antiteroriste asupra obiectivelor atacate sau capturate de teroriști, în scopul reținerii sau anihilării acestora, eliberării ostaticilor și restabilirii ordinii publice.

Art. 48. — Persoanele autorizate să dețină, să poarte și să folosească arme pentru pază sau autoapărare pot face uz de armă, în legitimă apărare sau în stare de necesitate, potrivit legii.

Art. 49. — În cazurile prevăzute la art. 47 lit. c), d), g), h) și i), se va face uz de armă numai după ce s-a făcut somația legală.

Somația se face prin cuvântul „Stai!”. În caz de nesupunere, se somează din nou prin cuvintele: „Stai, că trag!”. Dacă cel în cauză nu se supune nici de această dată, se somează prin tragerea focului de armă în sus, în plan vertical.

În cazul în care, după executarea somației legale, potrivit alin. 2, persoana în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia.

În cazul prevăzut la art. 47 lit. h) și i), se face uz de armă numai după ce s-a repetat de trei ori, la intervale de timp suficiente pentru dispersarea participanților, somația: „Părășiți..., vom folosi arme de foc!”.

În situațiile prevăzute la art. 47 lit. a), b), f) și j), precum și la art. 48, se poate face uz de armă fără somație, dacă lipsește timpul necesar pentru acesteia.

În cazul folosirii armelor împotriva autovehiculelor se execută un foc în plan vertical, iar apoi se va trage în pneurile acestora în scopul imobilizării.

Art. 50. — Comandanții sau șefii militari pot face uz de armă împotriva subordonaților, pentru a restabili ordinea, dacă alte măsuri de împiedicare sau de constrângere nu sunt posibile, atunci când acțiunile acestora sunt îndreptate în mod vădit spre trădarea patriei sau zădărnicierea îndeplinirii unei misiuni de luptă ori când periclitează în mod grav

capacitatea de luptă a unității. În aceste cazuri, se face uz de armă, respectându-se prevederile referitoare la somația legală.

Art. 51. — Uzul de armă, în condițiile și situațiile prevăzute în prezentul capitol, se face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se folosește arma, trăgându-se, pe cât posibil, la picioare, pentru a evita cauzarea morții acestora.

Dacă uzul de armă și-a atins scopul prevăzut la alin. 1, se încetează recurgerea la un asemenea mijloc.

Persoanei rănite trebuie să i se dea primul-ajutor și îngrijiri medicale.

Art. 52. — Se va evita, pe cât posibil, uzul de armă împotriva minorilor, femeilor și bătrânilor.

Se interzice uzul de armă:

a) împotriva copiilor, femeilor vizibil gravide, cu excepția cazurilor în care înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a unei persoane;

b) în situațiile în care s-ar primejdi viața altor persoane ori s-ar viola teritoriul, spațiul aerian sau apele naționale ale unui stat vecin.

CAPITOLUL IV

Operațiuni cu arme de foc și muniții. Funcționarea atelierelor de reparat arme de foc

Art. 53. — Prin *operațiuni cu arme și muniții*, în sensul prezentei legi, se înțelege: producerea, confecționarea, prelucrarea, experimentarea, vânzarea, cumpărarea, comerțul, închirierea, importul, exportul, transportul, depozitarea sau repararea armelor de tir, de vânatoare, de împrăștiere a gazelor nocive, iritante sau de neutralizare ori de recuzită, a munițiilor pentru acestea și a armelor de panoplie.

Art. 54. — Persoanele juridice care efectuează operațiuni cu arme și muniții, altele decât cele militare, sunt obligate să obțină autorizație de la organele competente ale Ministerului de Interne.

Autorizația se eliberează persoanelor juridice care dețin spații corespunzătoare efectuării de operațiuni cu arme și muniții, asigurate cu amenajări tehnice de protecție și sisteme de alarmare. Spațiile destinate depozitării munițiilor, capselor sau pulberii pentru muniție trebuie să corespundă și normelor de protecție a muncii.

În autorizație se menționează expres ce operațiuni cu arme și muniții urmează să efectueze persoana juridică. Persoanele juridice autorizate să repare arme pot să confecționeze și cartușe pentru arme de vânatoare cu alicie.

Art. 55. — Societățile comerciale, în al căror obiect de activitate intră efectuarea de operațiuni cu arme și muniții, pot fi autorizate de către instanțele de judecată să funcționeze, dacă au obținut avizul favorabil al organelor competente ale Ministerului de Interne, în a căror rază teritorială își au sediul.

Art. 56. — Prevederile art. 38, art. 39 și art. 40 lit. a)–d) se aplică în mod corespunzător și persoanelor juridice care efectuează operațiuni cu arme și muniții.

Art. 57. — Persoanele fizice autorizate să dețină, să poarte și să folosească arme de vânatoare cu alicie își pot confecționa muniția necesară, în limita cantității pe care au dreptul să o dețină.

Deținerea munițiilor în număr mai mare decât cel înscris în permis sau în autorizație este interzisă.

Art. 58. — Împrumutul sau înstrăinarea armelor și munițiilor se poate face numai persoanelor autorizate să le dețină, cu respectarea destinației acestora și a scopului pentru care s-a dat autorizarea.

Art. 59. — Persoanele juridice autorizate să efectueze operațiuni cu arme și muniții pot vinde altor persoane fizice sau juridice arme, numai dacă acestea prezintă comunicări din partea organelor de poliție că sunt autorizate să dețină ori să folosească asemenea arme.

Muniția pentru armele de vânătoare, de tir și de împrăștiere a gazelor nocive, iritante sau de neutralizare, precum și pulberea și capsele pentru cartușele de vânătoare se pot vinde numai pe baza permisului de armă prezentat de titular, iar persoanelor juridice, numai pe baza autorizației, în limita cantității înscrise în acestea.

Art. 60. — Vânzarea de arme și muniții, de către unitățile autorizate, persoanelor prevăzute la art. 13 alin. 1, se face cu avizul prealabil al Ministerului Afacerilor Externe, din care să rezulte că pot deține arme și muniții, fiind scutite de autorizație pe bază de reciprocitate.

În situația în care nu beneficiază de reciprocitate, persoanelor în cauză li se pot vinde arme și muniții pe baza comunicării eliberate de organele competente ale Ministerului de Interne, însoțită de adresă din partea Ministerului Afacerilor Externe, din care să rezulte calitatea pe care o au.

Art. 61. — Unitățile care fac comerț cu arme și muniții, organizate sau autorizate de Ministerul de Interne, sunt obligate:

a) să primească în conștință, spre vânzare, arme și muniții de la persoanele și unitățile care, potrivit dispozițiilor legale, au dreptul să le vândă. Primirea în conștință spre vânzare a armelor și munițiilor se face, după caz, pe baza permisului de armă, a comunicării eliberate de organele de poliție, a actului de donație în formă autentică sau a certificatului de moștenitor;

b) să elibereze deponentului o dovadă de primire a armelor și munițiilor, iar după vânzare, o copie de pe factură;

c) să înscrie în comunicarea eliberată de organele de poliție și prezentată de cumpărător datele necesare identificării armei vândute, numărul facturii și poziția din registrul de evidență a armelor depuse spre vânzare;

d) să țină evidența operațiunilor efectuate cu arme și muniții în registrele stabilite și vizate de organele de poliție și să le prezinte, pentru control, ofițerilor și subofițerilor de poliție anume desemnați.

Art. 62. — Vânzarea armelor și a munițiilor de către persoanele fizice și juridice se face numai prin unitățile autorizate să efectueze asemenea operațiuni.

Armele și munițiile se depun spre vânzare în unitățile autorizate, după caz, pe baza permisului de armă sau a comunicării eliberate de organele de poliție, dacă arma nu este înscrisă, sau a permisului de armă al vânzătorului, a actului de donație în formă autentică sau a certificatului de moștenitor.

În termen de 10 zile de la vânzarea sau donarea unei arme, titularul permisului de armă este obligat să depună la organul de poliție permisul de armă și documentul justificativ al efectuării acestor operațiuni, solicitând, în scris, anularea permisului. Dacă în permis sunt înscrise și alte arme, solicită anularea din acesta a mențiunilor privind armele pe care nu le mai deține.

Art. 63. — Cumpărarea armelor de către persoanele fizice și juridice se face de la unitățile autorizate în acest scop, pe baza comunicării eliberate de organul de poliție competent, la cererea solicitantului.

Pe baza comunicării eliberate de organul de poliție, persoanele juridice pot cumpăra arme și muniții și de la agenții economici din țară care produc asemenea materiale.

Armele cumpărate sau dobândite prin donație sau moștenire, împreună cu factura de cumpărare sau cu celelalte acte de dobândire, se prezintă de către titular, în termen de 10 zile, organului de poliție competent.

Pe baza acestor documente, organul de poliție eliberează persoanei fizice permis de armă sau, dacă persoana este titulara unui asemenea document, înscrie în el arma, reținând comunicarea. În cazul persoanelor juridice, armele dobândite se înscriu în autorizația de deținere, reținându-se o copie de pe actele de dobândire.

Art. 64. — Persoanele fizice care au procurat din străinătate arme de tir, de vânătoare ori de împrăștiere a gazelor nocive, iritante sau de neutralizare, precum și arme de panoplie și muniții, fără a obține, în prealabil, aprobarea de la organul de poliție competent, sunt obligate ca, în termen de 10 zile de la sosirea în țară, să se prezinte la organele de poliție pentru a solicita autorizarea deținerii lor.

Până la obținerea autorizației, armele și munițiile se rețin la punctul de control pentru trecerea frontierei de stat.

În cazul autorizării persoanelor fizice care au dobândit arme și muniții din străinătate, organul de poliție eliberează o dovadă cu care acestea ridică armele și munițiile ce le-au fost reținute de către organele vamale din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat prin care au intrat în țară.

Dacă organele de poliție nu eliberează dovada, armele și munițiile reținute de organele vamale în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat pot fi restituite persoanelor de la care au fost procurate, în termen de 90 de zile de la reținerea lor.

În cazul în care armele și munițiile reținute în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat nu au fost preluate de către persoanele de la care au fost reținute în termenul prevăzut la alin. 4, acestea sunt ridicate și depuse de organul de poliție la unitățile specializate în vederea valorificării lor, la prețul stabilit de proprietar, iar sumele rezultate din vânzare se înmânează de către vânzător persoanelor de la care au fost reținute.

Art. 65. — Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, unitățile din subordinea sa, Regia Autonomă a Pădurilor „Romsilva” și subunitățile aparținând acesteia, precum și asociațiile de vânători sportivi legal constituite pot închiria arme de vânătoare și pot vinde muniții pentru acestea străinilor veniți temporar în România, care doresc să participe la vânătoare în condiții legale, precum și cetățenilor români, membri ai asociațiilor de vânători sportivi.

Condițiile de închiriere a armelor și tarifele practicate sunt cele stabilite de unitățile respective.

Art. 66. — Pentru fiecare import sau export de arme de tir, de vânătoare, de împrăștiere a gazelor nocive, iritante sau de neutralizare, de muniții pentru asemenea arme sau de arme de panoplie ori de recuzită, agenții economici autorizați să efectueze asemenea operațiuni sunt obligați să anunțe, cu 5 zile înainte, inspectoratul de poliție al județului sau Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, în a căror rază teritorială își au sediul.

Art. 67. — Transporturile de arme și muniții aparținând persoanelor juridice se efectuează numai de către persoane care au avizul organelor de poliție, în calitate de delegați și însoțite de pază înarmată, pe baza ordinului de transport, care cuprinde: numele și prenumele delegatului și ale paznicilor, numărul și felul armelor și munițiilor, locul unde sunt transportate, traseul folosit, numărul autorizației și denumirea organului de poliție care a eliberat autorizația.

Persoanele juridice care transportă arme și muniții sunt obligate să înștiințeze, în prealabil, în scris, organul de poliție în raza căruia își au sediul, prezentând documentele eliberate de unitățile competente, din care să rezulte că starea tehnică a mijloacelor de transport folosite este corespunzătoare.

Paza armelor și a munițiilor în tranzit pe teritoriul României se asigură prin grija și pe răspunderea persoanelor juridice care efectuează transportul sau expedițiile internaționale.

Antrenorii și instructorii de tir sunt obligați să-i însoțească pe sportivii minori care se deplasează cu arme și muniții, asigurând deplina securitate a acestor materiale.

Art. 68. — Persoanele juridice care se ocupă cu repararea armelor sunt obligate să țină evidența în registrele stabilite și vizate de organele de poliție și să le prezinte la solicitarea acestora pentru control.

Art. 69. — Nu pot fi primite spre reparare decât arme pentru care se face dovada că sunt deținute legal. În cazul în care posesorul armei nu face dovada că o deține legal, cel căruia i s-a prezentat arma spre a o repara este obligat să înștiințeze, de îndată, organul de poliție cel mai apropiat.

Art. 70. — Atelierele de reparat arme, autorizate, care cumpără, de la persoanele juridice sau fizice, piese refolosibile de la armele ce urmează a fi casate, trebuie să obțină factură ori, după caz, să întocmească contract de vânzare-cumpărare.

Factura sau contractul trebuie să cuprindă caracteristicile de identificare a pieselor cumpărate, iar un exemplar al acestora rămâne la vânzător, care are obligația să-l predea organului de poliție, o dată cu celelalte părți ale armelor ce urmează a fi casate.

Titularii de permise sau de autorizații pentru deținerea de arme sunt obligați să predea, de îndată, inspectoratului de poliție al județului sau, după caz, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în vederea casării, armele ieșite din uz sau nevandabile ori componentele acestora nevalorificate prin atelierele de reparat arme.

Predarea, către unitățile de colectare a metalelor, a armelor ieșite din uz și nevandabile sau a celor stabilite a fi casate, precum și primirea unor asemenea arme de către aceste unități sunt interzise.

Art. 71. — Persoanele juridice autorizate să se ocupe cu repararea de arme sunt obligate să restituie armele încredințate spre reparare celor de la care le-au primit, în termen de 10 zile de la data când, în mod legal, au încetat să mai desfășoare asemenea operațiuni.

Armele neridicate de proprietarii acestora în termenul prevăzut la alin. 1, deși ei au fost încunoștințați în acest scop de către cei cărora le-au încredințat spre reparare, se depun de către aceștia din urmă la organul de poliție în a cărui rază teritorială își au sediul, care va proceda, după caz, la restituirea lor către proprietari sau la luarea altor măsuri, potrivit legii.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 72. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, materială, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 73. — În cazul persoanelor juridice, răspunderea penală pentru nerespectarea dispozițiilor prezentei legi revine persoanelor fizice care au atribuții stabilite prin lege, regulamente, instrucțiuni sau ordine ale autorităților competente privind regimul armelor de foc și al munițiilor.

În situațiile în care nu au fost stabilite persoane fizice cu atribuțiile prevăzute la alin. 1, răspunderea penală revine conducătorului persoanei juridice.

Art. 74. — Constituie contravenții și se sancționează, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 22 alin. 2, art. 23, 24, 57 alin. 2, art. 62 alin. 3, art. 63 alin. 3, art. 64 alin. 1 și art. 67 alin. 4, cu amendă de la 200.000 lei la 1.000.000 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art. 7, 19 alin. 2, art. 20 alin. 2, art. 34 alin. 2 și 3, art. 43, 61 și 70 alin. 1, 2 și 3, cu amendă de la 300.000 lei la 1.200.000 lei;

c) nerespectarea dispozițiilor art. 6, 19 alin. 1, art. 35, 38, 40, 41 alin. 1 și 3, art. 42, 59, 60, 66, 67 alin. 1, 2 și 3, art. 68, 69, 70 alin. 4, art. 71 și 85 alin. 2, cu amendă de la 400.000 lei la 2.400.000 lei.

Art. 75. — În cazul contravențiilor prevăzute la art. 74, sancțiunea poate fi aplicată și persoanelor juridice.

Art. 76. — Încălcarea dispozițiilor art. 19 alin. 1 și 2, încălcarea de două ori în termen de un an a dispozițiilor art. 6, precum și concursul de contravenții atrag, pe lângă amenda prevăzută pentru contravențiile respective, și anularea autorizării și retragerea permisului de armă.

Art. 77. — Constatarea contravențiilor se face de către ofițerii și subofițerii de poliție, care aplică și sancțiunea.

Art. 78. — Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția.

Art. 79. — Dispozițiile referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 80. — Dotarea cu arme militare a instituțiilor publice autorizate să dețină astfel de arme se asigură, în mod gratuit, de către Ministerul de Interne, prin Inspectoratul General al Poliției.

Celelalte persoane juridice, precum și persoanele fizice autorizate să dețină arme militare le vor primi, sub formă de închiriere, de la Ministerul de Interne, prin Inspectoratul General al Poliției. Tarifele de închiriere se vor stabili de către Ministerul de Interne, în raport cu natura armei și cu starea ei de uzură.

Costul muniției folosite se suportă integral de către deținători.

Timp de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, regiile autonome autorizate să dețină arme militare beneficiază în mod gratuit de asigurarea acestora de către Ministerul de Interne, prin Inspectoratul General al Poliției.

Repararea armelor prevăzute la alin. 1 și 2 se asigură, gratuit, de către Ministerul de Interne, cu excepția cazurilor în care se dovedește că titularul este vinovat de deteriorarea armei, caz în care acesta va suporta costul reparației.

Art. 81. — La cererea organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, unitățile de poliție competente vor efectua expertize și constatări tehnico-științifice, cu privire la faptul că o armă întrunește sau nu caracteristicile prevăzute la art. 3 și din ce categorie face parte.

Art. 82. — În termen de 90 de zile de la adoptarea prezentei legi, Guvernul va adopta Regulamentul armelor de foc și al munițiilor.

Art. 83. — Guvernul poate dispune restrângerea, suspendarea sau anularea autorizării persoanelor fizice sau juridice de a deține ori folosi arme și muniții, în caz de declarare a stării de necesitate, când aceste măsuri sunt necesare pentru protejarea vieții persoanelor, a bunurilor publice sau private, pentru menținerea ordinii publice sau pentru apărarea siguranței naționale.

Art. 84. — Organele de pază și control ale Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului ale Regiei Autonome a Pădurilor „Romsilva” și ale subunităților aparținând acestora, ale asociațiilor de vânători sportivi legal constituite, precum și ale unităților din subordinea lor, au obligația să ridice și să predea organelor de poliție, în termen de 3 zile, în vederea luării măsurilor legale, armele și munițiile deținute fără drept, aflate asupra persoanelor care sunt găsite pe terenurile de vânătoare, sau cele cu care aceste persoane au săvârșit infracțiuni privind economia vânatului.

Art. 85. — Permisele de armă și autorizațiile eliberate persoanelor fizice și juridice până la intrarea în vigoare a prezentei legi se preschimbă de către organele de poliție cu ocazia vizelor periodice ce se acordă pe aceste documente. Până la tipărirea noilor modele de permise de armă

și autorizații, organele de poliție le pot folosi pe cele actuale aflate în stoc.

Persoanele juridice, care, în temeiul prevederilor legale anterioare prezentei legi, au fost înregistrate la organele de poliție, în vederea deținerii de arme și muniții pentru înarmarea paznicilor proprii și a personalului care mănuieste bunuri sau alte valori, sunt obligate ca, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să solicite inspectoratului de poliție al județului sau, după caz, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, autorizarea pentru deținerea de arme și muniții.

Art. 86. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Pe aceeași dată, Decretul nr. 299/1979 privind paza armată a pepinierei piscicole din Delta Dunării, H.C.M. nr. 1.369/1971 privind unele măsuri în legătură cu regimul armelor și munițiilor și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la acest regim, cu modificările ulterioare, și prevederile referitoare la regimul armelor și munițiilor din Decretul nr. 367/1971, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 martie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
ION SOLCANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 12 martie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 2 aprilie 1996.
Nr. 17.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind regimul armelor de foc
și al munițiilor

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul armelor de foc și al munițiilor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 aprilie 1996.
Nr. 51.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 110*)****din 8 noiembrie 1995**

Ioan Deleanu – președinte
 Costică Bulai – judecător
 Lucian Stângu – judecător
 Raul Petrescu – procuror
 Gabriela Dragomirescu – magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991 pentru soluționarea conflictelor colective de muncă, ridicată de Sindicatul Liber „Ulpia” Deva, în Dosarul Tribunalului Hunedoara nr. 2.165/1995.

La apelul nominal, părțile lipsă.

Procedura legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele completului declară dezbaterile deschise și dă cuvântul domnului procuror, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, menționând că își însușește raportul întocmit de judecătorul-raportor.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

CURTEA,

deliberând asupra excepției de neconstituționalitate invocate, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 2.165/1995, Tribunalul Hunedoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și ale art. 24 din Legea nr. 15/1991 pentru soluționarea conflictelor colective de muncă. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de către Sindicatul Liber „Ulpia” Deva, cu motivarea că aceste dispoziții legale încalcă prevederile art. 9 și ale art. 40 din Constituție, care stabilesc valorile de maximă generalitate ce trebuie protejate, în materie de sindicate și de dreptul acestora la grevă.

Exprimându-și opinia, Tribunalul Hunedoara apreciază că excepția este neîntemeiată, considerând că „între dispozițiile art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, pe de o parte, și ale art. 40 din Constituția României, pe de altă parte, există similitudine de terminologie și, chiar dacă termenii nu au aceleași funcții gramaticale, desemnează în mod clar natura intereselor salariaților care pot fi apărute pe calea mijlocului extrem ce-l reprezintă greva”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, Senatul apreciază că excepția este vădit neîntemeiată, întrucât motivarea excepției nu se bazează pe obiecții privind neconstituționalitatea textelor, ci pe opinii generale, care cuprind ideea că în privința grevei nu ar trebui să existe nici o reglementare legală, ea urmând să fie declanșată pentru orice motive, deci fără limite. Apreciază, totodată, că este de competența instanțelor judecătorești de a stabili caracterul grevei și legalitatea acesteia.

În punctul de vedere exprimat de Guvern se apreciază că dispozițiile art. 1, ale art. 2 și ale art. 24 din Legea

nr. 15/1991 nu contravin prevederilor constituționale ale art. 9 și ale art. 40, legea stabilind condițiile și limitele exercitării dreptului la grevă, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate.

Camera Deputaților nu a exprimat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere exprimate de Senat și de Guvern, concluziile procurorului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile art. 2 și ale art. 24 din Legea nr. 15/1991 raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, art. 1, art. 3 și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, atacate ca neconstituționale, prevăd:

„Art. 2. — (1) Conflictele cu privire la interesele profesionale cu caracter economic și social ale salariaților, organizați sau neorganizați în sindicate, rezultate din desfășurarea raporturilor de muncă dintre unitate, pe de o parte, și salariații acesteia ori majoritatea salariaților ei, pe de altă parte, constituie conflicte colective de muncă și se soluționează potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Conflictele colective de muncă pot avea loc și între conducerea unității și salariații unei subunități sau ai unui compartiment al acesteia, precum și între conducerea unității și salariații care exercită aceeași meserie sau profesie în respectiva unitate.”

„Art. 24. — (1) Greva poate fi declarată numai pentru apărarea intereselor profesionale cu caracter economic și social ale salariaților.

(2) Greva nu poate urmări realizarea unor scopuri politice.

(3) Este interzisă, de asemenea, greva pentru anularea măsurii desfacerii contractului de muncă de către unitate, încadrarea în unități sau schimbarea din funcție a unei persoane.”

Constituționalitatea art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991 urmează a fi examinată numai raportat la art. 40 din Constituție, iar nu și la art. 9 din legea fundamentală, care stabilește că: „Sindicatele se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților”. Referirea la acest text constituțional nu este concludentă, deoarece dispozițiile sale nu privesc dreptul la grevă, ci precizează scopul pentru care se constituie și își desfășoară activitatea sindicatele. Rolul sindicatelor în declanșarea și în concilierea conflictelor colective de muncă reprezintă numai unul dintre mijloacele activității acestora, deoarece, așa cum rezultă din alin. 2 al art. 4 din Legea nr. 15/1991, conflictele colective de muncă pot fi declanșate și soluționate, în anumite cazuri, fără participarea sindicatelor.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 27 februarie 1996, publicată la pag. 11.

Deci, având obiect de reglementare diferit, nu există contradicție între art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, pe de o parte, și art. 9 din Constituție, pe de altă parte.

Cât privește contradicția dintre art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991 și art. 40 din Constituție, se constată că aceasta se reduce doar la o diferență de redactare.

Art. 40 din Constituție, reglementând dreptul la grevă, prevede că „salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale“. În sensul aceluiași articol „legea stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate“. Rezultă că art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, referindu-se la interesele profesionale cu caracter economic și social ale salariaților, nu au în vedere o sferă mai restrânsă de interese decât cele enumerate de art. 40 din Constituție — profesionale, economice și sociale —, nefiind de conceput că, în raporturile dintre salariați și unitate, pot exista interese profesionale pure și simple, fără caracter economic sau social în același timp.

De altfel, alin. (1) al art. 24 din Legea nr. 15/1991 trebuie analizat în contextul întregii reglementări, având în vedere scopurile pentru care greva poate fi declarată.

Legea nr. 15/1991 nu se rezumă în a prevedea categoriile de interese care pot justifica greva, ci, tocmai pentru a circumstanța cât mai clar aceste categorii, stabilește scopurile ce nu pot fi avute în vedere de salariați pentru declanșarea grevei. Astfel, potrivit art. 24 alin. (2) și (3), greva nu poate urmări realizarea unor scopuri politice și ea este interzisă pentru anularea măsurii desfacerii contractului de muncă de către unitate, încadrarea în unități sau schimbarea din funcție a unei persoane, iar, potrivit art. 25, nu pot fi declarate greve pentru obținerea modificării clauzelor contractului colectiv de muncă, a unui acord realizat anterior sau a unei hotărâri definitive a comisiei de arbitraj, pronunțate conform art. 43. Acestor prevederi li se adaugă enumerarea litigiilor și a revendicărilor care, potrivit art. 3 din lege, nu constituie conflicte colective de muncă și, deci, nu pot justifica declararea grevei.

În consecință, rezultă că Legea nr. 15/1991 cuprinde reglementări cu caracter special — respectiv, interesele pentru a căror satisfacere salariații pot declara greva, condițiile și limitele exercitării dreptului la grevă — ce sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 40 alin. (1) din Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (1), (4) și (5), art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 2 și a art. 24 din Legea nr. 15/1991, ridicată de Sindicatul Liber „Ulpia“ Deva cu sediul în Deva, str. 22 Decembrie nr. 37, județul Hunedoara, în Dosarul Tribunalului Hunedoara nr. 2.165/1995.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 8 noiembrie 1995.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Deleanu

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 27 februarie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Sindicatul Liber „Ulpia“ Deva împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 noiembrie 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 februarie 1996, în prezența procurorului și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea

dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 27 februarie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 110 din 8 noiembrie 1995, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a art. 2 și a art. 24 din Legea nr. 15/1991 pentru soluționarea conflictelor colective de muncă, ridicată de Sindicatul Liber „Ulpia“ Deva, care apreciază că aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 9 și art. 40 din Constituție.

În sinteză, în considerentele Deciziei nr. 110/1995 s-a reținut că nu există contradicție între art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, pe de o parte, și art. 9 din Constituție,

pe de altă parte, deoarece dispozițiile acestui text constituțional nu privesc dreptul la grevă, ci precizează scopul pentru care se constituie și își desfășoară activitatea sindicatele. Cât privește contradicția dintre art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991 și art. 40 din Constituție, s-a constatat că aceasta se reduce doar la o diferență de redactare. Față de dispozițiile art. 40 din Constituție, care prevăd că „Salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale”, rezultă că art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, referindu-se la interesele profesionale cu caracter economic și social ale salariaților, nu au în vedere o sferă mai restrânsă de interese decât cele ale textului constituțional, nefiind de conceput că, în raporturile dintre salariați și unitate, pot exista interese profesionale pure și simple, fără caracter economic sau social în același timp.

Prin recursul declarat în termen legal împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 noiembrie 1995, recurentul Sindicatul Liber „Ulpia” Deva, în baza art. 304 pct. 8 și 11 din Codul de procedură civilă, invocă faptul că instanța de fond a reținut distorsionat temeiul juridic al excepției de neconstituționalitate a art. 2 și a art. 24 din Legea nr. 15/1991.

În susținerea acestei motivări, recurentul arată că decizia criticată se întemeiază pe opinia Tribunalului Hunedoara, care apreciază că „excepția este neîntemeiată întrucât între dispozițiile art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, pe de o parte, și ale art. 40 din Constituție, pe de altă parte, există similitudine de terminologie, chiar dacă termenii nu au aceleași funcții gramaticale”, și pe punctul de vedere al Guvernului, care este „formal și departe de a face vreo referire la aspectele reale invocate de parte”, și al Senatului care „surprinde prin aspectul său nejuridic și tendențios politic.”

Se mai susține că, prin prevederile constituționale ale art. 40, sunt puse pe același plan, în vederea posibilității declanșării grevei, interesele profesionale, economice și sociale, spre deosebire de vechile dispoziții criticate din Legea nr. 15/1991 (art. 2 și art. 24) care le făcea dependente pe unele de altele.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, prevederile art. 2 și ale art. 24 din Legea nr. 15/1991 raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Motivele de recurs invocate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Cu referire la temeiul privind diferențierile de redactare între art. 2 și art. 24 din Legea nr. 15/1991, pe de o parte, și art. 40 din Constituție, pe de altă parte, se reține că, înseși dispozițiile acestuia din urmă prevăd: „Legea

stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate”. Or, din cuprinsul dispozițiilor art. 2 și ale art. 24 din Legea nr. 15/1991 nu rezultă că prin aceasta s-ar fi reglementat limitări ale dreptului la grevă, legea criticată conținând doar dispoziții menite să asigure cadrul legal necesar îndeplinirii acestui drept, în condițiile inexistenței Constituției la data la care Legea nr. 15/1991 a fost adoptată. Prin decizia recurată, în mod corect s-a reținut că prevederile din lege relative la interesele profesionale cu caracter economic și social nu au în vedere o sferă mai restrânsă decât enumerarea cuprinsă în art. 40 din Constituție, respectiv *interese profesionale, economice și sociale*. Așezarea, prin Constituție, a celor trei categorii de interese pe același plan nu atrage după sine o extindere a cauzelor ce pot declanșa conflictele de muncă. Altfel, ar însemna să se admită existența unor interese economice sau sociale care nu au nici o legătură cu cele de natură profesională, or ele reprezintă o consecință a acestora, realizarea lor fiind imposibilă în condiții economice sau sociale inadecvate.

De altfel, dispozițiile art. 24 din Legea nr. 15/1991 se integrează în concepția generală a legiuitorului, care rezultă și din enumerarea, în art. 24 alin. (2) și (3) și în art. 25 din Legea nr. 15/1991, a situațiilor în care nu se pot organiza greve, a condițiilor cerute de lege pentru aplanarea conflictelor de muncă etc. Deci Legea nr. 15/1991 conține reglementări cu caracter special privind exercițiul dreptului la grevă — inclusiv interesele ce justifică declanșarea conflictelor de muncă — dar în așa fel încât să se respecte atât îndeplinirea acestui important drept cu caracter social-economic, cât și instituirea unor limite și condiții rezonabile pentru asigurarea bunului mers al activității economice și sociale desfășurate de agenții economici.

Cât privește proporționalitatea restrângerilor exercițiului dreptului la grevă cuprinse în Legea nr. 15/1991, în raport de dispozițiile art. 40 din Constituție, trebuie reținut că detalierea în lege a condițiilor și limitelor în care acest drept poate fi realizat nu este în contradicție cu prevederile constituționale menționate, ele neîncalcând nici reglementările cuprinse în art. 49 al legii fundamentale, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Cât privește celălalt motiv de recurs, privind faptul că decizia recurată se întemeiază pe opinia Tribunalului Hunedoara și pe punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, el este, de asemenea, nefondat, deoarece punctele de vedere exprimate, în temeiul Legii nr. 47/1992, de către autoritățile publice și de către instanțe, la fel ca și probele, nu sunt obligatorii pentru judecători în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, ei hotărând conform intuiției lor convingeri.

Față de cele arătate, văzând și prevederile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și pe cele ale art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c) și art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Sindicatul Liber „Ulpia” Deva împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 noiembrie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 27 februarie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind aprobarea unor amendamente la Acordul de împrumut
(Împrumutul de ajustare a sectorului financiar și al întreprinderilor — FESAL)
dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare,
în valoare de 280 milioane dolari S.U.A., semnat la Washington la 19 ianuarie 1996**

În temeiul art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1996 și ținând seama de acordul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă amendamentele la Acordul Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, în valoare de împrumut (Împrumutul de ajustare a sectorului financiar de 280 milioane dolari S.U.A., semnat la Washington la și al întreprinderilor — FESAL) dintre România și Banca 19 ianuarie 1996, prevăzute în lista anexată.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleşcanu

București, 12 martie 1996.
Nr. 146.

LISTA AMENDAMENTELOR

**convenite de România și Banca Internațională pentru Reconstrucție
și Dezvoltare la Acordul de împrumut (Împrumutul de ajustare a sectorului financiar
și al întreprinderilor — FESAL) în valoare de 280 milioane dolari S.U.A.,
semnat la Washington la 19 ianuarie 1996**

1. Articolul I din acordul de împrumut se modifică și va avea redactarea prezentată în anexa nr. 1 la prezenta listă.

2. Secțiunea 2.02 din acordul de împrumut se modifică și va avea următoarea redactare:

„Secțiunea 2.02. — a) Cu condiția respectării prevederilor paragrafelor b), c) și d) ale acestei secțiuni, Împrumutatul va fi îndreptățit să tragă sumele împrumutului din contul împrumutului pentru sprijinirea Programului.

b) Împrumutatul va deschide, înainte de a transmite Băncii prima cerere de tragere din contul împrumutului, și după aceasta va menține în Banca sa centrală, un cont de depozit în dolari S.U.A., un cont de depozit în mărci germane și un cont de depozit în franci francezi, în termeni și în condiții satisfăcătoare Băncii. Toate tragerile din contul împrumutului vor fi depozitate de către Bancă în contul de depozit în dolari S.U.A., în contul de depozit în mărci germane sau în contul de depozit în franci francezi, după cum este cazul.

c) Împrumutatul se angajează că sumele împrumutului nu vor fi utilizate pentru a finanța cheltuielile excluse con-

form prevederilor anexei nr. 1 la acest acord. Dacă Banca va considera, în orice moment, că orice sumă din împrumut va fi folosită pentru a plăti o astfel de cheltuială exclusă, Împrumutatul, în mod prompt, conform notificării de la Bancă: (i) va depozita în contul de depozit în dolari S.U.A., în contul de depozit în mărci germane sau în contul de depozit în franci francezi, după cum este cazul, o sumă egală cu plata respectivă; sau (ii) dacă Banca va solicita, va restitui suma respectivă Băncii. Sumele restituite Băncii conform unei astfel de cereri vor fi creditate din contul împrumutului pentru anulare.

d) Nu se va efectua nici o tragere și nu se va asuma nici un angajament de plată a sumelor către sau la ordinul Împrumutatului în legătură cu cheltuielile care urmează a fi finanțate din:

(A) Sumele categoriei A din împrumut, după ce suma cumulată prevăzută pentru categoria A a împrumutului, trasă din contul împrumutului, și suma totală a unor astfel de angajamente vor fi atins:

(i) echivalentul a 60.000.000 \$ S.U.A., cu excepția cazului în care Banca va accepta, după un schimb de informații, așa cum este descris în secțiunea 3.01 din prezentul acord, pe baza unor evidențe satisfăcătoare pentru Bancă, că: a) cadrul macroeconomic din țara Împrumutatului este în concordanță cu Programul astfel definit pe baza indicatorilor conveniți de Împrumutat și Bancă; b) Împrumutatul a înregistrat progrese în realizarea Programului; și c) acțiunile descrise în secțiunea I din anexa nr. 3 la prezentul acord au fost realizate; și

(ii) în consecință, echivalentul a 140.000.000 \$ S.U.A., cu excepția cazului în care Banca va accepta, după un schimb de informații, așa cum este descris în secțiunea 3.01 din prezentul acord, pe baza unor evidențe satisfăcătoare pentru Bancă, că: a) cadrul macroeconomic din țara Împrumutatului este în concordanță cu Programul astfel definit pe baza indicatorilor conveniți de Împrumutat și Bancă; b) Împrumutatul a înregistrat progrese în realizarea Programului; și c) acțiunile descrise în secțiunile II și III din anexa nr. 3 la prezentul acord au fost realizate.

(B) Sumele categoriei B din împrumut, cu excepția cazului în care Banca va fi acceptat, după un schimb de informații, așa cum este descris în secțiunea 3.01 din prezentul acord, pe baza unor evidențe satisfăcătoare pentru Bancă, că: (i) cadrul macroeconomic din țara Împrumutatului este în concordanță cu Programul astfel definit pe baza indicatorilor conveniți de Împrumutat și Bancă; (ii) Împrumutatul a înregistrat progrese în realizarea Programului; și (iii) acțiunile descrise în secțiunea III din anexa nr. 3 la prezentul acord au fost realizate.

e) Dacă, după schimbul de informații descris la paragraful d) de mai sus, Banca va fi comunicat Împrumutatului că progresul înregistrat și acțiunile întreprinse nu sunt satisfă-

cătoare și, în termen de 90 de zile după această comunicare, Împrumutatul nu va fi înregistrat progrese și nu va fi întreprins acțiuni satisfăcătoare pentru Bancă, atunci, prin notificare către Împrumutat, Banca poate anula din acel moment suma netrasă din împrumut sau orice porțiune din aceasta.“

3. Secțiunea 2.05 d) se modifică și va avea următoarea redactare:

„d) Oricând, având în vedere schimbările în practicile de piață, care afectează determinarea ratelor dobânzii la care se face referire în prezenta secțiune 2.05, Banca va constata că este în interesul împrumutaților săi și al Băncii să aplice o altă bază pentru determinarea ratelor dobânzii aplicabile împrumutului, diferită de cea prevăzută în secțiunea menționată, Banca poate modifica baza determinării ratelor dobânzilor aplicabile împrumutului, în baza unei notificări adresate Împrumutatului cu nu mai puțin de 6 luni înainte. Baza va intra în vigoare la expirarea perioadei de notificare, cu excepția cazului în care Împrumutatul comunică Băncii, în cursul perioadei menționate, obiecțiile sale, caz în care o astfel de modificare nu se va aplica împrumutului.“

4. Articolul III se modifică și va avea redactarea prevăzută în anexa nr. 2 la prezenta listă.

5. Anexa nr. 1 la acordul de împrumut se modifică și va avea redactarea prevăzută în anexa nr. 3 la prezenta listă.

6. Anexa nr. 3 la acordul de împrumut se anulează.

7. Anexa nr. 4 la acordul de împrumut devine anexa nr. 3.

8. Anexa nr. 5 la acordul de împrumut se anulează.

ANEXA Nr. 1

ARTICOLUL I

Condiții generale; definiții

Secțiunea 1.01. — „Condițiile generale aplicabile acordurilor de împrumut și garanție pentru împrumuturile, în monedă unică“, ale Băncii, datate 30 mai 1995, cu modificările aduse acestora, prezentate mai jos (*Condițiile generale*), constituie parte integrantă a prezentului acord:

a) Secțiunea 2.01 paragraful 11 se va modifica pentru a se citi:

„*proiect* semnifică Programul, la care se face referire în preambulul acordului de împrumut, pentru finanțarea căruia este făcut acest împrumut;“

b) Secțiunea 4.01 se modifică după cum urmează:

„Exceptând cazul în care Banca și Împrumutatul vor conveni altfel, tragerile din contul împrumutului se vor face în respectivele valute din conturile de depozit specificate în secțiunea 2.02 a acordului de împrumut.“

c) Ultima propoziție a secțiunii 5.03 se elimină.

d) Secțiunea 9.07 c) se va modifica pentru a se citi:

„c) Nu mai târziu de 6 luni după ultima dată de tragere sau acea dată ulterioară ce va fi convenită în acest scop între Împrumutat și Bancă, Împrumutatul va pregăti și va prezenta Băncii un raport, cu un asemenea scop și cu asemenea detalii pe care Banca, în mod rezonabil, le va

solicita, pentru execuția Programului la care se face referire în preambulul acordului de împrumut, cu îndeplinirea de către Împrumutat și Bancă a respectivelor lor obligații potrivit acordului de împrumut și cu realizarea obiectivelor împrumutului;“ și

e) Secțiunea 9.05 se elimină și secțiunile 9.06, 9.07 (modificată mai sus), 9.08 și 9.09 se renumerează, respectiv secțiunile 9.05, 9.06, 9.07 și 9.08.

Secțiunea 1.02. — În cazul în care contextul nu cere altfel, cei câțiva termeni definiți în Condițiile generale și în preambulul la prezentul acord au înțelesul specificat în acestea, iar următorii termeni adiționali au următorul înțeles:

a) *S.C.* sau *S.C.-urile* semnifică o întreprindere sau întreprinderile care au fost transformate în societăți comerciale în perioada 1990—1991 și la care Fondul Proprietății de Stat deține 70%, iar unul dintre Fondurile Proprietății Private, 30% din acțiunile unei astfel de întreprinderi;

b) *grup de S.C. prioritare* semnifică un grup de 13 S.C., asupra căruia s-a convenit de către Împrumutat și Bancă, cuprinzând S.C. care produc cele mai mari pierderi și care au acumulat plăți restante substanțiale;

c) *grup de R.A. prioritare* semnifică un grup de 6 regii autonome, asupra căruia s-a convenit de către Împrumutat și Bancă;

d) *F.P.S.* semnifică Fondul Proprietății de Stat al Împrumutatului;

e) *cont de depozit* semnifică orice cont la care se face referire în secțiunea 2.02 b) a acestui acord, iar *cont de depozit în dolari S.U.A.*, *cont de depozit în mărci germane (DEM)* și *cont de depozit în franci francezi (FRF)* semnifică conturi de depozit ce trebuie să fie menținute, respectiv în \$ S.U.A., DEM și FRF;

f) *B.N.R.* semnifică Banca Națională a României;

g) *sumele categoriei A* semnifică o sumă din sumele împrumutului, echivalentă cu 240.000.000 \$ S.U.A., care urmează a fi disponibilizată în trei tranșe, în conformitate cu prevederile secțiunii 2.02 d) a acestui acord;

h) *sumele categoriei B* semnifică o sumă din sumele împrumutului, echivalentă cu 40.000.000 \$ S.U.A., care urmează a fi disponibilizată într-o singură tranșă, în conformitate cu secțiunea 2.02 d) a acestui acord;

i) *Fondul de redresare financiară* semnifică fondul Împrumutatului stabilit în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 372 din 5 iunie 1995;

j) *tranșa împrumutului* semnifică oricare dintre: tranșa împrumutului exprimată în \$ S.U.A., tranșa împrumutului exprimată în DEM sau tranșa împrumutului exprimată în FRF;

k) *marca germană* și *DEM* semnifică moneda oficială a Republicii Federale a Germaniei;

l) *franc francez* și *FRF* semnifică moneda oficială a Republicii Franceze;

m) *tranșa împrumutului exprimată în \$ S.U.A.* semnifică suma în dolari la care se face referire în secțiunea 2.01 a) a prezentului acord;

n) *tranșa împrumutului exprimată în DEM* semnifică suma în mărci germane la care se face referire în secțiunea 2.01 b) a prezentului acord; și

o) *tranșa împrumutului exprimată în FRF* semnifică suma în franci francezi la care se face referire în secțiunea 2.01 c) a prezentului acord.

ANEXA Nr. 2

ARTICOLUL III

Clauze speciale

Secțiunea 3.01. — a) Periodic, Împrumutatul și Banca, la cererea oricăreia dintre părți, vor face schimb de opinii în legătură cu progresele înregistrate în realizarea Programului și a acțiunilor specificate în anexa nr. 3 la prezentul acord.

b) Anterior fiecărui astfel de schimb de opinii, Împrumutatul va furniza Băncii, pentru analiză și comentarii, un raport asupra progresului înregistrat în realizarea Programului, detaliat după cum Banca va solicita în mod rezonabil.

c) Fără a se limita la prevederile paragrafului a) al prezentei secțiuni, Împrumutatul va face schimb de opinii cu Banca în legătură cu orice acțiune propusă a fi realizată după tragerea împrumutului, care ar avea ca efect denaturarea materială a obiectivelor Programului sau a oricărei

acțiuni întreprinse în cadrul Programului, inclusiv a oricărei acțiuni specificate în anexa nr. 3 la prezentul acord.

Secțiunea 3.02. — La cererea Băncii, Împrumutatul:

a) va avea rapoartele de audit ale contului de depozit în \$ S.U.A., contului de depozit în DEM și contului de depozit în FRF, în conformitate cu principiile adecvate de audit, aplicate în mod corespunzător de către auditori independenți acceptabili pentru Bancă;

b) va prezenta Băncii, îndată ce va intra în posesia ei, dar în nici un caz nu mai târziu de 6 luni după sfârșitul fiecărui astfel de an, o copie certificată de pe raportul de audit întocmit de către auditorii menționați, în conținutul și în detaliile pe care Banca le va fi solicitat în mod rezonabil;

c) va furniza Băncii astfel de alte informații referitoare la: contul de depozit în \$ S.U.A., contul de depozit în DEM și contul de depozit în FRF și respectivul raport de audit ce va fi solicitat de către Bancă în mod rezonabil.

ANEXA Nr. 3

ANEXA Nr. 1

CHELTUIELI EXCLUSE

Pentru scopurile secțiunii 2.02 c) a prezentului acord, sumele împrumutului nu vor fi utilizate pentru finanțarea oricăroră dintre cheltuielile următoare:

1. cheltuieli în moneda Împrumutatului sau pentru bunuri și servicii furnizate de pe teritoriul Împrumutatului;

2. cheltuieli pentru bunuri și servicii furnizate în cadrul unui contract pe care o instituție finanțatoare națională sau internațională ori o agenție, alta decât Banca sau asociația,

le vor fi finanțat sau vor fi convenit să le finanțeze, sau pe care Banca sau asociația le vor fi finanțat sau vor fi convenit să le finanțeze printr-un alt împrumut sau credit;

3. cheltuieli pentru bunuri incluse în următoarele grupe sau subgrupe din Clasificarea comercială internațională standard, ediția revizuită 3 (C.C.I.S., Ed. revizuită 3), publicată de Națiunile Unite în Publicațiile Statistice, Seria M nr. 34/rev. 3 (1986) sau orice grupe sau subgrupe pe care le vor înlocui potrivit unor revizuri viitoare ale C.C.I.S., astfel desemnate de Bancă prin comunicare către Împrumutat:

Grupa	Subgrupa	Descrierea articolelor	
112	—	Băuturi alcoolice	4. cheltuieli pentru bunuri destinate unor scopuri militare sau paramilitare sau consumului de lux;
121	—	Tutun neprelucrat, deșeuri din tutun	5. cheltuieli pentru bunuri care prezintă risc pentru mediu (pentru scopurile acestui paragraf, termenul <i>bunuri care prezintă risc pentru mediu</i> semnifică bunurile a căror prelucrare, utilizare sau import este interzisă conform legislației Împrumutatului sau acordurilor internaționale la care Împrumutatul este parte); și
122	—	Tutun prelucrat (conținând sau nu înlocuitori de tutun)	
525	—	Materiale radioactive și asociate	
667	—	Perle, pietre prețioase și semiprețioase, neprelucrate sau prelucrate	
718	718.1	Reactoare nucleare și componente ale acestora, elemente combustibile (cartușe) neiradiate pentru reactoare nucleare	6. pentru încurajarea prevederilor secțiunii 5.01 din Condițiile generale, cheltuielile: a) pe teritoriul oricărei țări care nu este membră a Băncii sau pentru bunuri procurate în, sau servicii furnizate din aceste teritorii; sau b) în contul oricărei plăți către persoane sau unități, sau orice import de bunuri, dacă astfel de plată sau import este interzis printr-o decizie a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, luată conform cap. VII din Carta Națiunilor Unite.
728	728.43	Utilaje de prelucrare a tutunului	
897	897.3	Bijuterii din aur, din argint sau din metale din grupa platinei (cu excepția ceasurilor și a carcaselor de ceasuri) și articole prelucrate din aur și din argint (inclusiv seturi de pietre prețioase)	
971	—	Aur nemonetar (cu excepția mineurilor și a concentratelor de aur);	

RECTIFICARE

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 210/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 1 aprilie 1996, se face următoarea rectificare:

— în dreptul venitului lunar impozabil: 9.501—10.500, impozitul lunar, în loc de: „475 + 3%“ se va citi: „475 + 8%“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.